

e-PROFESOR ON-LINE

Revista on-line a cadrelor didactice.

Nr.1 – August 2020

DIN CUPRINS:

- *Din fața clasei ... în fața monitorului*
- *Predarea limbii engleze în contextual actual*
- *Învățământul on-line, eficient sau nu?*
- *Profesorul viitorului, o perspectivă constructivistă*
- *Provocări în educație*
- *Școala on-line în învățământul primar*
- *30 de instrumente on-line utile în educație*

E-PROFESOR ON-LINE

REVISTA ON-LINE A CADRELOR DIDACTICE

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate
aparține exclusiv autorilor.*

Colectivul de redacție:

- BERCEANU Camelia-Florentina – redactor coordonator

Colaboratori:

- PĂUNESCU Iuliana
- ANCA Elena-Claudia
- ALEXA Adrian
- CSEP Gabriela
- LAȘITĂ Doina
- AVRAMESCU Simona
- RUS Alexandra
- PĂTRAȘCU Cristina-Veronica
- VORONIANU Sanda-Florina
- ȘTEFAN Ramona

„E-profesor on-line” – Nr. 1 – August 2020

ISSN 2734-6110 ISSN-L 2734-6110

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

Din fața clasei ... în fața monitorului

Prof. Camelia-Florentina BERCEANU

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Pandemia globală cauzată de noul coronavirus ne-a forțat să luăm măsuri nemaiîntâlnite în domeniul educațional. Este estimat că peste 87% din elevii acestei lumi nu au mai mers la școală și au fost nevoiți să își continue învățarea acasă. Deși nu este încă clar ce formă va lua școala în viitor, se pare că modelul hibrid de învățare este unul ce va rămâne în lumea educațională.

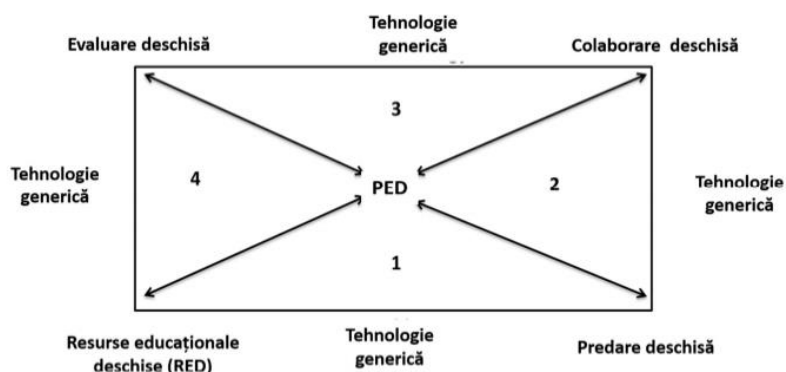
A fost nevoie de o pandemie pentru ca elevii și cadrele didactice să intre în rândul statelor europene din punct de vedere al școlii on-line. Deși ne lăudăm cu cea mai mare viteză de internet, acoperire națională și dispozitive de ultimă generație, s-a dovedit că nu suntem pregătiți pentru ceea ce avea să urmeze. Digitalizarea educației este un fiasco în multe din școlile din România. Dacă în marile orașe, în „școlile de top”, elevii și profesorii au reușit să se adapteze la noua situație, în mediul rural, la școlile de la periferia orașelor, la școlile profesionale, realitatea a fost diferită.

Trecerea de la face-to-face la on-line a fost bruscă și fără un minim de pregătire, ceea ce a făcut ca fiecare școală și cadru didactic să caute soluții din mers. În primele săptămâni totul s-a desfășurat haotic, fiecare încercând să găsească cea mai bună metodă de predare, încercând să învețe din mers aplicații de care n-au auzit, sau pe care le-au folosit doar ca să vorbească cu familia. De multe ori chiar elevii au fost cei care le-au arătat profesorilor cum se utilizează corect aplicațiile.

În 2019 UNESCO a definit RED ca fiind „materiale didactice și de cercetare în orice format și suport care se află în domeniul public sau care se află sub drepturi de autor și care au fost difuzate sub o licență deschisă ce permite accesul gratuit, [reutilizarea], [refolosirea], adaptarea și redistribuirea de către alte persoane”.

În 2011 Ehlers a definit PED ca fiind „practici care susțin (re)utilizarea și producerea RED prin politici instituționale, promovează modele pedagogice inovatoare și respectă și împuternicesc cursanții în calitate de co-producători pe parcursul învățării pe tot parcursul vieții”.

În 2019 UNESCO a declarat că: „Utilizarea judicioasă a RED, în combinație cu metodologii pedagogice adecvate, cu obiecte de învățare bine concepute și cu activități diverse de învățare, poate oferi o

1. RED - tehnologie generică - predare deschisă
2. predare deschisă - tehnologie generică - colaborare deschisă
3. colaborare deschisă - tehnologie generică - evaluare deschisă
4. evaluare deschisă - tehnologie generică - RED

^adurul PED pentru educația deschisă (Huang, Thili, Chang, Zhang, Nascimbeni, & Burgos, 2020)

gamă mai largă de opțiuni pedagogice inovatoare pentru a implica atât educatorii, cât și cursanții, să devină participanți mai activi la procesele educaționale și creatori de conținut, în calitate de membri ai unei societăți a cunoașterii diverse și incluzive”.

De aceea am decis, ca în acest număr al revistei „E-profesor on-line” să tratăm cât mai amănunțit aplicațiile, metodele tehnologiile existente pe care le vom putea utiliza în noul an școlar, fie că vom lucra doar on-line, fie în sistem hibrid.

Predarea limbii engleze în contextul actual

Prof. Iuliana PĂUNESCU
Colegiul Național Pedagogic,, Regina Maria” Deva

Întotdeauna s-a discutat în spațiul public despre numeroasele crize în sistemul de învățământ din România. Caracterizat prin spirit teoretizant, prin numeroase discipline de studiu la toate nivelele existente, prin supra-aglomerarea programei școlare, lipseau din calcul anumite coordonate inovative de dezvoltare, generate de societatea în continuă schimbare, pentru ca sistemul românesc de învățământ să devină unul eficient.

Contextul actual ne-a impus să optăm pentru modul on-line în continuarea demersului didactic în cadrul procesului de învățământ. Bineînțeles că la început, provocarea cea mai mare a reprezentat-o utilizarea echipamentelor și a platformelor online, a funcțiilor avansate ale acestora, în desfășurarea orelor de curs. Astfel, prin cursurile online, am continuat șirul lecțiilor de limba engleză, prin comunicarea sincronă/asincronă cu elevii de la clasa pregătitoare, până la clasa a XII- a.

În predarea limbii engleze on-line este absolut necesară o deschidere către nou și adoptarea unei game inovative de metode, mijloace moderne și strategii complexe de predare/ învățare/ evaluare. Nu numai aptitudinea lingvistică, motivația, personalitatea, vârsta, ci și stilurile de învățare sunt factori care influențează învățarea acestei limbi străine. Platformele online pentru studiul limbii engleze sunt variate, multiple, realizând un arsenal echilibrat între învățarea vizuală, auditivă și cea kinestezică. Tot ce ține de integrarea oricărui tip de material multimedia, videoclipuri, animație în limba engleză, vine în ajutorul elevilor care se bazează pe învățarea vizuală. Videoclipurile însoțite de material audio sunt un real ajutor pentru cei înclinați spre învățarea auditivă. Realizarea și împărtășirea activităților practice, împreună cu profesorul/ colegii din grupa de lucru, stă la baza celor favorizați de învățarea kinestezică. Ideal ar fi să avem posibilitatea reală de a utiliza tehnologii de ultimă oră, precum tabla interactivă, ochelarii 3d / VR, alături de multiplele resurse disponibile în mediul online, pentru a crea situații de învățare/ predare/ evaluare cât mai atractive și interactive, centrate pe elevi. În ceea ce privește propria activitate didactică în această perioadă, am încercat să respect prevederile programelor școlare în vigoare, utilizând instrumente digitale, site-uri și platforme educaționale specifice, dar și adaptabile predării/ învățării/ evaluării limbii engleze în contextul dat. Provocarea a fost, și este în continuare, foarte mare, fiind necesar să le adopt pe cele care se pliază la diferitele nivele de învățământ la care îmi desfășor

activitatea, la particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, la posibilitatea aplicabilității acestora în scopul obținerii performanței în utilizarea limbii engleze de către elevi.

Am utilizat platformele educaționale accesibile tuturor. *Google Classroom*, una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației și Cercetării, a fost foarte utilă pentru lucrul online cu elevii, oferind posibilitatea de a posta lecțiile sau diversele materiale pregătite înainte de oră, evaluarea și notarea elevilor în timp real. **Aplicația Zoom** am utilizat-o pentru a interacționa în timp real, pentru a transmite informații prin partajarea ecranului (share screen), putând fi accesate videoclipuri educaționale de pe alte platforme. Foarte utilă a fost și accesarea tablei virtuale interactive, elevilor cerându-li-se diverse sarcini, scrierea/ traducerea unor cuvinte/ propoziții, care au fost corectate rapid. Deoarece am avut ore repartizate și realizării de proiecte la disciplina engleză, unde era necesar ca elevii să lucreze în echipă, am apelat și la platforma *Microsoft Teams*. **Merită încercată și Easyclass, care se află pe lista cu platforme educaționale online pentru elevi recomandată de M.E.C., oferind posibilitatea de a transmite teme, de a anunța termene legate de predarea acestora, a proiectelor sau susținerea testelor de evaluare.**

Un succes deosebit a avut și [platforma educațională MyKoolio](#), un instrument modern de predare, și, de subliniat, singura platformă de acest gen aprobată de M.E.C. drept auxiliar didactic, fiind organizată sub forma unor jocuri educative interactive iar evaluarea se realizează într-o manieră atractivă și adaptată nevoilor elevilor.

Folosind aplicația *Kahoot! for schools*, orele de limba engleză devin mai interesante și mai atractive pentru elevi, aceștia fiind mai receptivi la experiențe noi de învățare și motivați să intre în competiție unii cu alții. De subliniat că este **o aplicație de quiz-uri disponibile doar în limba engleză, ceea ce demonstrează abilitățile de învățare durabilă ale elevilor, ei fiind capabili să utilizeze această limbă străină în contexte și domenii diferite, în afara orelor de limba engleză.**

Pentru clasele din ciclul primar și gimnazial au fost foarte utile site-urile educaționale [LearnEnglish: Fun & Games](#) și [LearnEnglish: Listen & Watch](#), care conțin activități de învățare a limbii engleză cu ajutorul materialelor audio și video, foarte apreciate de către elevii mici. *LearnEnglish Kids* conține jocuri, cântece, povești, videoclipuri și un vocabular online, dar și o serie de activități proiectate să dezvolte abilitățile de scriere, citire, ascultare/ înțelegere a unui text (reading, writing, listening). Foarte util și important, acest site conține resurse gratuite și printabile care pot fi integrate cu succes în demersul didactic on line. *LearnEnglish Teens* este conceput special pentru adolescenți, conținând exerciții variate de vocabular și gramatică pentru a exersa cele patru deprinderi în limba engleză - reading, writing, listening și speaking. Toate acestea se realizează prin intermediul diferitelor activități, videoclipuri, jocuri și puzzle-uri amuzante.

Pentru elevii din clasele de liceu, *TedEd*, o **bibliotecă online de videoclipuri educative**, a reușit să stârnească curiozitatea acestora, prin prezentări originale ale unor aspecte reale din viață, evenimente, experiența vastă a personalităților, ca modele de urmat, în scopul creării unor lecții interactive, interesante și captivante.

Multitudinea de resurse așteaptă încă să fie descoperite și utilizate la clasă, fie față în față, fie on line, alese cu grijă, având în atenție beneficiarii primari ai educației, elevii. Este extrem de important să ne adaptăm prezentului tot mai tehnologizat, și să le oferim elevilor alternative în utilizarea noilor platforme și site-uri educaționale, care să favorizeze evoluția acestora pentru viitor.

Calculatorul este o unealtă, ca stiloul, ca mașina de scris, ca telefonul, ca automobilul. Îl întrebuințezi de câte ori ai nevoie. Calculatoarele din universitate sunt cele mai rentabile economic: dau oameni pricepuți. Cât costă un calculator? Foarte mult, dacă nu știi să umbli cu el. Mai mult decât un Rolls-Royce. Dar dacă știi lucra cu el, își scoate prețul în doi ani. Care este investiția de capital care se amortizează în doi ani?

aforism clasic de Grigore Moisil din Știința și Umanism (1979)

Profesorul viitorului: o perspectivă constructivistă

Prof. dr. Elena-Claudia ANCA

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

În ultimii ani, teoriile educaționale au propus ca răspuns la problematica lumii contemporane paradigma constructivistă, al cărei fondator este Jean Piaget. Constructivismul aduce o nouă lumină în epistemologia pedagogică actuală, pornind de la ideea complementarității dintre instrucție și construcție.

Constructivismul este o teorie a cunoașterii, dar și a învățării, având efecte în plan pedagogic, propunând o soluționare teoretică și practică la „cum”, „de ce”, „ce” se cunoaște și se învață, „în ce condiții”, „cum evoluează”. În lucrarea *Instruirea constructivistă-o alternativă. Fundamente. Strategii*, Elena Joița se referă la trei tipuri de constructivism: *radical* (cunoașterea este un mod subiectiv, individual de construcție a conceptelor), *cognitiv* (construcția cunoașterii se bazează pe interiorizarea informațiilor) și *social* (cunoașterea este un produs al modului de dialogare în grup) [4, pp. 178-179].

Învățarea de tip constructivist presupune o redimensionare a rolurilor și ipostazelor cadrului didactic. Tipul dirijat al învățării, în care prezentarea și asimilarea materiei se va efectua într-o anumită ordine didactică, este înlocuită de interdependența socială și autonomia cognitivă care permit elevilor să formuleze idei, să le confrunte, să discute și să compare modul lor de a învăța. Astfel, profesorul constructivist trebuie să fie preocupat în primul rând de căile și modalitățile pe care le poate oferi elevilor pentru a veni în contact cu diverse informații, pentru a experimenta, a descoperi, a cerceta, a rezolva probleme.

Ideea centrală a teoriei constructiviste este că învățarea este o construcție și nu o însușire de informații transmise și receptate pasiv. Astfel, se propune o angajare activă a elevilor, luarea în considerare a individualității lor, a contextului real în care se află. Este vorba de reabilitarea rolului elevului în învățare, a proceselor lui cognitive interne, a subiectivității în interpretare. În acest mod, elevii devin participanți activi la construirea propriei cunoașteri, iar procesul învățării devine unul activ, nu

doar o simplă recepționare pasivă a informațiilor. Perspectiva constructivistă pune accentul pe motivarea elevilor pentru parcurgerea experiențelor de învățare, ținând cont de ritmul propriu de învățare, de unde necesitatea diferențierii și adaptării sarcinilor de lucru. Elevii învață să își construiască propria cunoaștere, sub atenta îndrumare a profesorului, care are rolul de organizator, facilitator, coordonator. Cunoașterea este o organizare a resurselor experienței proprii, ea nu constă în redarea obiectivă a realității ci în acomodarea schemelor mentale la realitate.

Din perspectiva constructivistă, învățarea este holistică, implicând deopotrivă factorii cognitivi, afectivitatea, colaborarea socială. La nivel teoretic, a fost pusă în evidență posibilă contribuție a constructivismului în eliminarea unor lacune ale instruirii tradiționale. Se oferă soluții pentru ca elevul să treacă de la învățarea pasivă la cea activă, formulând ipoteze, interpretări, soluții proprii. Accentul se pune pe cum se cunoaște și nu pe conținutul informațional în sine. Este repus discuție rolul profesorului, ca îndrumător, antrenor, facilitator. Cu toate acestea, elevii nu se pot dispensa de acumularea de informații transmise de profesor, deoarece repertoriul de cunoștințe nu este încă format. Profesorul sugerează prin modul de predare, prin explicație și demonstrație, cum se poate ajunge la cunoașterea autentică, el oferă un model de interpretare, organizează situațiile de învățare, de descoperire activă, de aplicații practice sau acțiuni de reflecție, creează mediul de oportunități de angajare inclusiv emoțională a elevilor. Elevii sunt introduși progresiv în procesul cunoașterii, pe măsura maturizării lor cognitive.

Instruirea de tip constructivist are limitele sale, dovedindu-se destul de dificilă în practicarea la clasă: ghidarea elevilor de către profesor este un proces solicitant, necesitând proiectarea și structurarea lecțiilor în numeroase variante, ținând cont de particularitățile individuale și stilurile de învățare diferite ale elevilor. Procesul instruirii este mult mai greu de proiectat, având în vedere rezultatele diferite ale căutărilor elevilor, negocierilor, performanțelor individuale obținute. Se pot proiecta numai condițiile, etapele mari, variantele de sprijin, organizarea colaborării.

În acest context, personalitatea profesorului este o parte importantă a succesului și eficienței actului didactic, iar profesorul viitorului trebuie să își redimensioneze continuu rolurile și ipostazele, manifestând un comportament deschis și o atitudine pozitivă, activizantă și reflexivă, promovând o învățare interactivă și stimulând potențialul creator al discipolilor săi [3, p. 405].

După Elena Joița, profesorul constructivist favorizează contextul real de învățare, susținerea elevului, mai degrabă decât intervenția, descoperirea dirijată, încurajarea explorării unor puncte de vedere diferite, învățarea colaborativă, abordarea prin proiect etc. și cognitivist, profesorul utilizează preponderent noile tehnologii ale informației și comunicației ce permit o mare interactivitate cu elevii (tutoriale inteligente sau simulări informatizate) [6, p. 232].

Autoarea propune un profil dezirabil de competență al profesorului constructivist, după cum urmează [6, pp. 33-49]:

1. Roluri și competențe generale și constructiviste, care asigură reușita profesională:

- competență științifică generală și pedagogică;
- competență științifică în înțelegerea esenței și rolului constructivismului în didactică;

competență culturală generală;

- capacități cognitive formate și antrenate constructivist.

2. Roluri și competențe constructiviste, implicate în managementul instruirii în clasă:

- competența de a prevedea un context adecvat, a-l analiza critic, a-l utiliza; competența de a respecta rațional principiile constructiviste în proiectare; competența de a prevedea variante metodologice și de desfășurare a instruirii constructiviste în clasă;

- competența de a prevedea și rezolva restricții, obstacole, limite, dificultăți;

- competența de a facilita resurse pentru demersul constructivist în clasă;

- competența de a ordona rațional situațiile, secvențele constructiviste în activitate;

- competența de a lua hotărâri, decizii și în procesul construirii învățării; competența de a respecta procesul construirii unei decizii;

- competența de a coordona resursele, acțiunile, metodele, eforturile elevilor;

- competența de a antrena, a interesa elevii în procesul construirii înțelegerii, învățării;

- competența de a ghida, a îndruma diferențiat elevii;

- competența de a respecta eficient rolurile și cerințele evaluării constructiviste; competența de a diversifica metodologia evaluării constructiviste.

3. Roluri și competențe constructiviste de relaționare implicate în rezolvarea problemelor educative, etice în clasa constructivistă:

- relația competență și dimensiune motivațional-atitudinală în abordarea constructivistă a învățării;

- competența de a relaționa cu elevii, a colabora în clasă, în realizarea instruirii constructiviste; competența de a respecta aspectele etice și de deontologie profesională;

- competența de a provoca, a susține comunicarea variată cu și între elevi.

4. Roluri și competențe constructiviste de relaționare implicate în activitatea de reflecție, în acțiunea – cercetarea didactică:

- competența de a formula reflecții și a le utiliza în instruirea constructivistă.

În concluzie, putem afirma că succesul perspectivei constructiviste depinde în mare parte de personalitatea profesorului și de competențele acestuia, însă nu se poate realiza fără o restructurare adecvată a întregului câmp educațional (elaborarea de programe, strategii și mai ales resurse compatibile cu acest tip de învățare).

Bibliografie:

1. Bocoș M., Jucan D., *Teoria și metodologia instruirii și Teoria și metodologia evaluării. Repere și instrumente didactice pentru formarea profesorilor*. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință, 2007;

2. Chiș V., *Pedagogia contemporană. Pedagogia pentru competențe*. Cluj-Napoca: Editura Cărții de știință, 2005;

3. Cristea S., *Curriculum pedagogic*. București: Editura didactică și pedagogică, 2006;

4. Globu, N., *Învățătorul constructivist – o alternativă la dimensiunea postmodernistă*, în revista „Univers pedagogic”, nr. 1 (45)/ 2015, pp. 65-70;

5. Joița E., *Instruirea constructivistă-o alternativă. Fundamente. Strategii*. București: Editura Aramis, 2006;

6. Joița E., *Profesorul și alternativa constructivistă a instruirii*. Material - suport pedagogic pentru studenții - viitori profesori (II). Craiova: Editura Universitaria 2007;

7. Manole, I.C., *Dezvoltarea gândirii elevilor cu ajutorul modelului constructivist*, în revista Artă și educație artistică, nr. 2 (28), 2016 pp. 21-24.

Matematica va fi limba latină a viitorului, obligatorie pentru toți oamenii de știință.
Tocmai pentru că matematica permite accelerarea maximă a circulației ideilor științifice.

Citat celebru din Grigore Moisil

Colaborarea cu familia în scopul popularizării metodelor de educație pozitivă și îmbunătățirii rezultatelor elevilor

Prof. Adrian ALEXA
Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” Deva

Familia este considerată ca fiind un soi de personalitate colectivă a cărei armonie generală influențează armonia fiecărui membru ce o compune. Părinții sunt cei care lasă o amprentă care se menține toată viața asupra structurii și a profilului spiritual-moral al personalității propriilor copii.

Relația părinți - copii este hotărâtoare în devenirea viitorului adult nu doar prin faptul că este primordială, ci și pentru că se menține toată durata vieții, dar și prin faptul că familia mediază și condiționează comunicarea cu toate celelalte componente sociale, dar mai ales cu școala. Încă de la naștere, în mintea părinților există o etapizare prospectivă a evoluției copilului, etape care se succed cam așa: începerea școlii, liceul, studiile universitare sau angajarea în muncă, căsătoria, nepoții...

Încheierea primei etape de dezvoltare a copilului se produce odată cu începerea școlarizării, la vârsta de 6 ani. În această primă etapă, dar și în următoarele, părinții sunt responsabili de educația copilului lor. Ce a învățat copilul în “cei șapte ani de acasă”? Ce se va întâmpla după aceea? Școala preia de la părinți responsabilitatea educării copilului. Dar părinții ce mai au de făcut? Iată câteva întrebări la care căutăm răspunsuri.

Un parteneriat familie-școală, este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă ambele părți vor reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru.

Cadrele didactice vor cunoaște fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și îl pasionează, iar părinții vor afla în ce momente să-l susțină, cum să-l motiveze și să-l ajute. Pentru ca acest parteneriat să funcționeze este nevoie de comunicare. Să furnizăm informații și să primim informații, părinții și școala în mod egal, de la cel mai competent, pe anume problemă și în anume moment.

Este bine de știut, ca părinți, ce anume este plănuțit de învățătoare să învețe copilul în acest an școlar, în semestrul care urmează, în luna următoare, ca și în săptămâna următoare. În acest fel, prin

activitățile de acasă, părinții îl pot pregăti pe micul școlar pentru a învăța mai ușor și aprofunda cele învățate la școală.

Ar fi de reținut ca acest parteneriat să fie construit astfel ca fiecare copil care așteaptă cu nerăbdare și emoție începerea școlii, să rămână cu această dorință și în clasele următoare.

Părinții, viitorii părinți și toate persoanele care au copii în grijă trebuie să ofere o educație pozitivă în modificarea comportamentelor copiilor, prin cultivarea comportamentului dorit, prin comunicare și respect și nu prin pedepse. Este nevoie ca acești adulți să fie învățați despre modalitățile non-violente de creștere a copiilor și de tratare a conflictelor.

A oferi educație pozitivă înseamnă a fi alături de copil în tendința lui naturală de a cunoaște lumea, protejându-i acolo unde este necesar, încurajându-i acolo unde nu poate rezolva singur, oferindu-i alternative și ajutându-i să aleagă ce e mai bine.

Alături de nevoia naturală de cunoaștere, copiii au nevoia constantă de a oferi și de a primi afectivitate. Părinții sunt aceia care pot și care sunt îndreptățiți s-o aducă în viața copiilor lor. Sentimentele și pasiunile îi ajută să se dezvolte și să se împlinească. Dacă persoanele din jurul lor nu creează un climat emoțional pozitiv, emoțiile negative vor invada viața acestor copii și tot emoții negative vor oferi la rândul lor celor din jur. Un copil are nevoie să dezvolte capacitatea de a simți iubirea altcuiva și multe alte capacități de care depinde starea lui de bine. Părinții au cel mai important rol în acest domeniu.

Mulți părinți consideră că a avea autoritate înseamnă a fi ascultați de copiii lor fără comentarii. Autoritatea părinților se obține odată cu respectul pe care îl acordă copilului și nu trebuie impusă, ci câștigată.

Din păcate, experiențele neplăcute avute de adulți în copilărie au o mare influență în modul în care știu acum să fie părinți și să controleze comportamentul copiilor lor. Colaborând cu școala, este posibil ca opiniile ferme ale părinților să fie oarecum zdruncinate. Astăzi, copiii pot învăța cel mai bine să-i respecte pe ceilalți, nu prin teamă, ci prin imitație și cooperare.

Când părinții dau exemplul unui comportament respectuos, încet-încet și copiii învață cum să-i respecte pe ceilalți. Când părinții învață cum să rămână liniștiți și calmi în timp ce se confruntă cu toanele unui copil, acesta va învăța, la rândul lui, cum să rămână la fel de liniștit, calm și iubitor când sentimente puternice stau să răbufnească.

Copiii își ascultă părinții când aceștia învață să-și asculte copiii. Așa cum lumea întreagă este astăzi altfel, și copiii noștri sunt diferiți, nu mai răspund unei educații bazate pe sentimentul de teamă. Vechea metodă a fricii slăbește controlul părintelui. Amenințarea cu pedeapsa nu face decât să-i întoarcă pe copii împotriva părinților și să-i determine să fie neascultători. Intimidarea cu ajutorul țipetelor și a bătăii nu mai aduce controlul, ci doar anihilează voința copilului de a-l face să coopereze. Părinții trebuie să învețe să recurgă la alte mijloace de comunicare mai eficiente în a-și pregăti copiii pentru presiunea mereu în creștere a vieții de azi.

Din păcate însă, părinții folosesc aceleași metode demodate de educație. Dacă în trecut pedeapsa reușea să înfrângă un copil cu o voință puternică și să creeze supunere, astăzi nu mai are același rezultat, copiii fiind mult mai sofisticăți și mai conștienți. Ei recunosc un lucru drept de un lucru nedrept sau abuziv și nu-l tolerează. De aceea, în multe situații se simt revoltați și se răzvrătesc. Dar ceea ce este cel mai grav, este faptul că pedeapsa sau amenințarea cu pedeapsa micșorează căile de comunicare. Astfel,

părinții se transformă în dușmani de care copilul se ascunde, în locul unor părinți spre care să se îndrepte ca să ceară ajutor.

Astăzi, când părinții au tot mai puțin timp pentru a se dedica educației, este esențial să învețe ce este cel mai important pentru copiii lor. Acest lucru nu numai că îi va ajuta să-și folosească timpul mai eficient, dar le va stimula dorința de a-si găsi mai mult timp pentru cei mici, pentru a le cunoaște nevoile și ca urmare să fie determinați spre a petrece mai mult timp cu aceștia. Când părinții ajung să înțeleagă care sunt nevoile reale ale copiilor lor, au mai multe motive să găsească timp ca să-și bucure familia.

Învățând să accepte și să înțeleagă limitele impuse de părinți și de lume, copiii învață deprinderi esențiale de viață ca: iertarea, capacitatea de a amâna primirea răsplății, acceptarea, cooperarea, creativitatea, compasiunea, curajul, perseverența, autocorecția, prețuirea de sine, independența și abilitatea de a se orienta singuri. De exemplu: copiii nu învață să ierte, dacă nu există cineva care să ierte; copiii nu învață răbdarea dacă le vine totul de-a gata; copiii nu învață să fie creativi, dacă nu sunt lăsați să facă nimic; copiii nu învață ce este mila și respectul, dacă nu simt și ei suferință și durere; copiii nu învață să se corecteze singuri, dacă dacă nu fac greșeli; copiii nu învață prețuirea de sine, dacă nu înfruntă obstacole ca să realizeze ceva; copiii nu-și dezvoltă independența, dacă nu trec prin experiența excluderii sau a respingerii.

Datoria părinților și a educatorilor este de a-i ajuta pe copii în așa fel încât să ajungă puternici și sănătoși. Dacă intervenim mereu și facem ca totul să le fie ușor, îi slăbim din toate punctele de vedere, dar, în același timp, dacă facem ca totul să le fie deosebit de greu, și nu-i ajutăm îndeajuns, îi lipsim de ceea ce au nevoie pentru o creștere sănătoasă. În concluzie, copiii nu pot crește și nu își pot dezvolta toate deprinderile necesare unei vieți de succes, fără ajutorul părinților și educatorilor.

Dându-le copiilor libertatea de a se descoperi și de a-și exprima propria personalitate, le oferim capacitatea de a se opune convențiilor trecutului și de a deveni creativi. Astfel, copiii își sporesc puterea de a crede în ei înșiși.

Bibliografie:

- John Gray, Copiii sunt din rai, Editura Vremea, București, 2001
- Zig Ziglar, Putem crește copii buni într-o lume negativă, Editura Curtea Veche, București, 2000

Informatica restabilește nu numai unitatea matematicilor pure și a celor aplicate, a tehnicii concrete și a matematicilor abstracte, dar și cea a științelor naturii, ale omului și ale societății, reabilitează conceptele de abstract și de formal și împacă arta cu știința nu numai în sufletul omului de știință, unde erau dintotdeauna împăcate ...

Grigore Moisil în *Un om ca oricare altul*

Învățământul on-line

Prof. înv. Primar Doina LAȘIȚĂ

Colegiul Național Pedagogic,, Regina Maria” Deva

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită – întregul nostru stil de viață este pus la îndoială pe o perioadă nedeterminată, veștile negative ne asaltează din toate părțile, izolarea ne afectează resursele pe diferite paliere. Ce se întâmplă cu elevii, cu școlile, cu sistemul de predare-învățare-evaluare în general?

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare (și probabil, în curând de verificare și notare) a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Continuăm împreună, în mediul on-line, să oferim aceeași educație de înaltă calitate și să ne îndeplinim misiunea noastră în contextul în care școala ”față în față” este închisă. În astfel de circumstanțe (pandemia Corona virus 19), angajamentele noastre sunt de a oferi un mijloc alternativ de educație sub forma unui plan de învățare la distanță, fie că folosim Platforma Adservio pentru fișele de lucru, Platforma zoom.us pentru ședințele cu cadrele didactice din fiecare dimineață, Platforma Neolms pentru instruirea cadrelor didactice, tutorialele de pe canalul propriu Youtube sau rețeaua de comunicare Whatsapp când ne dorim să îi vedem pe copii și să îi simțim și mai aproape de noi.

Învățământul la distanță desemnează o nouă experiență de învățare, pe care elevii noștri, elevi Premium, o experimentează cu succes. În timp ce această învățare la distanță (Distance Learning) reproduce învățarea la fața locului, profesorii noștri au început să ofere o instruire adecvată care să permită elevilor să îndeplinească standardele așteptate într-un mediu online.

În absența relaționării față în față cu elevii, în contextul fizic al clasei, trecem printr-un proces de adaptare, flexibilizare și meta-învățare. Cu alte cuvinte, exersăm alături de elevi și suntem modele pentru elevi pentru a ne îmbunătăți exact acele laturi pe care le cere viitorul care vine... astăzi.

Formarea structurilor perceptiv - motrice de culoare la elevii cu cerințe educative speciale

**Prof. înv. Prim. Gabriela CSEP
Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” Deva**

Educația psihomotorie este recunoscută ca o activitate specifică foarte importantă, dovadă fiind faptul că în cadrul majorității obiectelor de învățământ există prevederi referitoare la educarea și formarea unor abilități psihomotorii indispensabile în însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor prevăzute în programe.

Astfel, se consideră că educația psihomotrică constituie o educație de bază în școala elementară întrucât ea condiționează întregul proces de învățare școlară. Procesul de învățare nu poate fi eficient dacă copilul conștiința corpului său, nu cunoaște lateralitatea sa, nu se poate orienta în spațiu, nu este stăpân pe timp și nu a câștigat o suficientă coordonare și stabilitate a gesturilor și mișcărilor sale.

Există și o taxonomie a obiectivelor recuperatorii ale psihomotricității structurată pe trei categorii de obiective generale, fiecare cuprinzând un număr de subniveluri, obiective operaționale și exemple de activități care conduc la realizarea obiectivelor operaționale.

Educarea și reeducarea psihomotricității concură diferențiat la ameliorarea personalității handicapatului de intelect. În cazurile de deficiență profundă este posibilă obținerea unui autocontrol mai eficient în educarea motricității. Nu oferă acestuia primele elemente de gândire.

Pentru deficienții mintal cu debilitate medie, educația psihomotrică, integrată în procesul educațional general, constituie un mijloc de valorizare personală, ameliorând comportamentul și activitatea de învățare. În cazurile de debilitate mintală lejeră și atipică, educarea și reeducarea psihomotricității reprezintă condiția esențială pentru inserția școlară și profesională”.

Terapia psihomotricității se referă în principal la activitățile destinate recuperării, ameliorării, dezvoltării și antrenării conduitelor și structurilor perceptiv-motrice (schemă corporală, lateralitate, orientare, organizare și structurare spațio-temporală, realizare motrică). Conduitele psihomotorii ale fiecărui individ evoluează în funcție de înzestrarea aptitudinală, de gradul de dezvoltare fizică și intelectuală și de influențele educative exercitate asupra sa în timpul copilăriei.

Ca funcție complexă, ce determină reglarea comportamentului uman, psihomotricitatea include participarea diferitelor procese și funcții psihice care asigură atât recepția informațiilor cât și execuția adecvată a actelor de răspuns.

Psihomotricitatea nu se reduce la activitatea motorie ci ea implică și manifestări ale funcțiilor perceptiv și intelectuale.

Literatura de specialitate relevă că preocupările specialiștilor din sfera psihomotricității se axează pe:

1. Organizarea și conducerea motorie generală

Abilitatea motrică generală

- a. Mișcări fundamentale;
- b. Capacități fizice;
- c. Mișcări fundamentale ale membrelor, ale diferitelor segmente ale corpului;
- d. Activitatea motrică de manipulare. Comportament de comunicare neverbală;
- e. Activitatea motorie și limbajul. Comportamentul verbal;
- f. Activitatea motorie și afectivitatea.

2. Organizarea conduitelor motrice și structurilor perceptiv motrice

- a. Organizarea schemei corporale și lateralitatea;
- b. Conduita și structura perceptiv motrică de culoare;
- c. Conduita și structura perceptiv motrică de formă;
- d. Orientarea, organizarea și structura spațială;
- e. Orientarea (organizarea), structurarea spațio-temporală.

3. Organizarea acțiunilor

- a. Organizarea mișcărilor în acțiuni și eficiența acestora;
- b. Deprinderile de lucru.

Activități pentru formarea și dezvoltarea structurilor perceptiv-motrice de culoare

- Cunoașterea și identificarea culorilor primare și secundare;
- Activități de identificare cromatică „obiect - culoare” (măr - roșu, lămâie - galben, frunză - verde), cu denumirea corectă a culorilor: roșu, alb, negru, galben, bleu, verde, portocaliu, violet (ordine pentru deficientul mintal);
- Sortarea și denumirea adecvată a culorilor unor obiecte de aceeași natură, formă, mărime, dar și de natură diferită;
- Activități de percepere cromatică și de clasare a diferitelor obiecte prin imitare sau la comandă verbală (culoare - obiect - acțiune), verbalizare și invers;
- Identificarea cromatică imagistică: recunoașterea, denumirea, colorarea, sortarea, gruparea imaginilor și a unor seturi de planșe;
- Formarea comportamentului de discriminare cromatică, de dezvoltare a percepției vizuale;
- Discriminarea unei culori dintr-un context perceput complex;
- Discriminarea stimulilor cromatici similari sau apropiați (culori supuse confuziilor, nuanțe de aceeași culori);
- Sortarea și gruparea după criteriul culorii folosind vocabularul specific (roșu, roz, bleu, etc.);
- Operarea cu conceptul de culoare folosind culoarea ca un criteriu de clasificare fără asocierea cu alte criterii și cu asocierea lor (formă, mărime, grosime) în raport cu schema: cuvânt - acțiune – verbalizare.

Bibliografie:

1. Mușu I., Taflan A., *Terapia educațională integrată*, Editura Pro Humanitate, 1997
2. Abrudan Casandra, *Elemente de psihopedagogie specială*, Editura Europrint, Oradea, 2003

Informatica vrea să obțină calculatoare cu suflet de om, dar reușește să obțină oameni cu suflet de calculator.

aforism de **Ștefan Mîrzac** din *Cuvinte cu dor de miez, Informatică* (2016)

Învățământul on-line, eficient sau nu?

Prof. Simona AVRAMESCU

Prof. înv. preș. Alexandra RUS

Școala Gimnazială Vețel

În contextual pandemiei generate de virusul COVID- 19, parcursul școlar al elevilor a urmat subit o nouă direcție. Dacă până atunci, în mintea copilului frecventarea școlii presupunea participarea fizică în instituția de învățământ și conlucrarea cu cadrele didactice, în fața noii situații în care au fost plasați, elevii au fost oarecum debusolați.

Având în vedere această nouă modalitate de a lucra, exclusiv on-line, copilul s-a rupt de tot ceea ce însemna relație de colaborare cu colegii, relația direct, nemijlocită, cu profesorul. Legăturile afective care se formează în cadrul unei clase, emoțiile, încurajările, simpla întâlnire directă sau o îmbrățișare colegială, acestea toate sunt ceea ce lipsește elevului în contextual actual, ceea ce părea poate neimportant în trecut însă contribuia enorm la progresul copilului ca și ființă socială.

Reținerile în ceea ce privește calitatea învățământului on-line vin atât din partea cadrelor didactice cât și din partea elevilor și a părinților. Probabil prima cauză ar fi lipsa bazei materiale, a dotărilor specifice și a pregătirii cadrelor didactice în acest scop. Majoritatea participanților la această nouă formă a

educației, atât elevi cât și cadre didactice, au folosit telefonul mobil, urmat fiind de folosirea computerului și a tabletei, așa cum arată mai multe studii recente.

Dacă ar trebui să tratăm această circumstanță din alt punct de vedere, oare unde este credibilitatea cadrelor didactice și a părinților care îi îndemnau pe copii să renunțe la folosirea acestor mijloace de comunicare moderne, a acestor dispozitive care le pun în pericol sănătatea în cazul folosirii pentru mult timp, iar acum aceleași persoane îi solicită să petreacă câteva ore bune pe zi conectați în fața lor?

Atât profesorii cât și elevii au fost pregătiți pentru învățământul clasic, aflați în contact direct unii cu ceilalți, astfel învățământul on-line nu poate oferi roadele așteptate, prin simplul fapt că participanții la educație sunt reticenti, nu au încrederea necesară în eficiența acestei forme de educație.

Dacă ar fi să particularizăm, ce motivație, ce încurajare ar putea avea un copil de 6-7 anișori care "pășește pentru prima dată pe poartă școlii" în cadrul învățământului on-line? Oare ar putea trăi aceleași emoții, aceleași sentimente și implicit poate avea aceleași performanțe stând în fața unui telefon mobil pentru a învăța ce înseamnă școala? Oare s-ar simți încurajat în noua sa etapă din viață fără învățatoarea zâmbitoare care îl așteaptă în primele zile și îl ia sub aripa protectoare ca pe un bobocel speriat, care îi zâmbește, îi cuprinde mânuța firavă cu care scrie primele litere și îl îndrumă spre citirea primelor cuvinte? Oare cadrul didactic ar mai avea aceeași împlinire și mulțumire sufletească fără aceste momente speciale? Încercați să faceți o comparație între școala on-line și "școala de la școală" din perspectiva lor!

Cred că răspunsurile lor pline de emoție ar fi la fel...

Aplicarea teoriei constructivismului în procesul educațional

Prof. Cristina – Veronica PĂTRAȘCU
Liceul Tehnologic "Transilvania" Deva

Constructivismul este teoria bazată pe studiu științific și observație, care ne arată modul în care învață oamenii. Conform acestei teorii oamenii își "construiesc" propria înțelegere și cunoaștere a lumii în urma experiențelor trăite și a propriei reflectări asupra acelor experiențe. Pe măsură ce suntem expuși unor experiențe noi, trebuie să le integrăm în cunoștințele și experiențele noastre anterioare, iar acest lucru poate duce la schimbarea ideilor pe care le aveam anterior sau poate vom considera noua informație ca fiind irelevantă și o vom uita.

Din acest punct de vedere, teoria constructivismului face referire la două procese importante care se desfășoară în timpul învățării: asimilarea și acomodarea. Asimilarea este procesul de preluare a informațiilor și potrivirea acestora într-o schemă preexistentă, iar acomodarea se referă la folosirea noilor informații în scopul revizuirii și dezvoltării schemelor informaționale preexistente.

În domeniul educației, constructivismul prezintă mai multe caracteristici, astfel:

- încurajează cunoașterea individuală care se realizează în mod subiectiv în prima fază prin explorare directă și procesare mentală a informațiilor și apoi prin colaborare cu scopul generalizării ideilor;
- practica constructivismului nu se concentrează pe instruire, pe predare ci are ca punct central procesul de învățarea al elevului;
- se referă la construirea de noi cunoștințe prin înțelegerea semnificațiilor informațiilor în situații și contexte reale și nu la achiziția lor prin transmitere și receptare;
- este un proces cu evoluție continuă și care inițial este subiectiv; pe parcurs acesta este influențat socio-cultural, prin interiorizare și autoreglare a conflictelor cognitive, prin experiențe proprii de învățare;
- în viziunea constructivistă, învățarea este un proces de interiorizare a modului de cunoaștere, iar înțelegerea este experiențială, inductivă, subiectivă și se bazează pe reprezentare multiplă, flexibilitatea gândirii, activitate directă de explorare în context autentic;

La clasă, perspectiva constructivistă asupra învățării are în vedere câteva practici didactice specifice. În termeni generali, această practică se referă la încurajarea elevilor în a folosi tehnici active de învățare, cum ar fi: experimentele, rezolvarea unor probleme reale pentru a ajunge la cunoaștere și apoi reflectarea și discutarea experienței și a modului în care se produce cunoașterea și înțelegerea. O condiție esențială este aceea ca profesorul să fie conștient de achizițiile anterioare ale elevilor și să acționeze în așa fel încât să folosească acele achiziții ca fundament al noii experiențe de învățare.

Prin aplicarea teoriei constructiviste profesorul încurajează în mod constant elevii să evalueze modul în care activitatea propusă îi ajută în procesul de înțelegere a problemei. În acest fel ei învață să folosească și instrumentele care îi ajută în procesul de învățare continuă, toate acestea fiind la baza conceptului de învățare cum să înveți.

Tot acest proces poate fi privit ca o spirală, pe măsură ce elevii reflectă continuu asupra experiențelor lor, ideile lor devin din ce în ce mai complexe și astfel își dezvoltă abilități tot mai puternice de integrare a noilor informații. Rolul principal al profesorului este acela de a încuraja învățarea și procesul de reflecție.

Deși unele voci critice susțin faptul că, în teoria constructivistă, profesorul nu are un rol activ și nu promovează cunoștințele temeinice ale acestuia în domeniul de predare, se poate evidenția faptul că rolul profesorului este modificat astfel încât profesorii să ajute elevii să își "construiască" propria cunoaștere în schimbul reproducerii informațiilor livrate de profesor. În acest fel, elevul devine un participant activ în procesul de învățare într-un mediu de învățare colaborativ prin intermediul instrumentelor de tipul rezolvării problemelor, a desprinderii unor concluzii, a chestionării.

În comparație cu ideile tradiționale de predare și învățare, în cazul acestei metode, accentul cade pe elev și nu pe profesor. Lecția nu mai este văzută ca scenariul în care profesorul ocupă locul central prin livrarea informațiilor către elevul pasiv, ci elevul este elementul central care participă activ la propriul proces de învățare. Rolul profesorului este acela de facilitator care mediază, determină și ajută elevii să-și dezvolte și să-și evalueze propria învățare.

Strategiile și activitățile constructiviste de învățare implică o abordare din punctul de vedere al procesului învățării. Applebee (1993) remarcă faptul că "educația orientată pe procesul de învățare se concentrează asupra strategiilor de limbaj și de soluționare a problemelor pe care elevii trebuie să le achiziționeze în vederea generării produsului final în detrimentul evidențierii caracteristicilor produsului

final al învățării”. Pe măsură ce elevii interacționează între ei sau cu profesorul lor ca parte a activităților frontale, pe grupe sau pe perechi, ei exersează folosirea limbajului într-o varietate de contexte diferite și astfel își dezvoltă și își perfecționează abilitățile vizate.

Într-o astfel de clasă, activitățile pot varia de la foarte simple la unele complexe și sofisticate, în funcție de obiectivele stabilite de profesor, care reprezintă primul lucru pe care îl are acesta în vedere. Următorul pas îl constituie stabilirea unor activități relevante care să-i ajute pe elevi în atingerea obiectivelor, dar și să exploreze și să-și însușească cunoștințele prin îmbogățirea cunoștințelor anterioare cu cele nou dobândite. Pe tot acest parcurs, profesorul se asigură că elevii utilizează și evaluează informațiile, îi încurajează și adaptează strategiile de învățare la nevoile elevilor.

Ca orice altă abordare privind predarea-învățarea și aceasta prezintă atât puncte tari cât și unele puncte slabe. Dintre punctele tari se pot enumera: construirea propriei înțelegeri, la nivel mental, de fiecare elev; atât învățarea cât și dezvoltarea sunt sociale, se desfășoară în urma procesului de colaborare în cadrul activităților; profesorul facilitează construirea noilor cunoștințe prin proiectarea unor situații autentice și folosirea unor mijloace accesibile pentru o învățare optimă; se are în vedere contextul preferat de elev și apropiat de experiența lui. Dintre punctele slabe se pot aminti: procesul de învățare se desfășoară fără o ordine clară a pașilor de urmat; nu există standarde de comparare între elevi a nivelului abilităților, cunoștințelor; evaluarea nu este obiectivă, nu are criterii clare de raportare; nu pot fi prevăzute limite pentru învățare.

Ținând cont de cele prezentate anterior, se poate afirma că abordarea constructivistă a învățării nu reprezintă rețeta perfectă pentru derularea actului didactic și mai ales a curriculumului, dar profesorul interesat și preocupat de modul în care se produce învățarea poate accesa și integra în orele sale acele aspecte ale teoriei care sunt pretabile pentru efectivul de elevi căruia se adresează.

Bibliografie:

1. <http://www.buffalo.edu/ubcei/enhance/learning/constructivism.html>
2. <https://www.exploratorium.edu/education/ifi/constructivist-learning>
3. Joița, E. coord. (2007). *Profesorul și alternativa constructivistă a învățării*
4. <https://oradeapipp.files.wordpress.com/2013/10/copy-of-e-noveanu-constructivismul.pdf>
"Constructivismul în educație";
5. https://www.thirteen.org/edonline/concept2class/constructivism/index_sub6.html

Provocări în educație

Prof. Sanda Florina VORONIANU
Liceul Teoretic "Avram Iancu" Brad

Implementarea noilor tehnologii educaționale aduce transformări radicale în cadrul instituției de învățământ, atât la nivel cultural, organizațional sau profesional, producând adesea reacții de respingere și rezistență la schimbare.

Noile tehnologii educaționale implementate oferă:

- a) profesorilor oportunități și soluții pentru îmbunătățirea calității procesului de instruire;
- b) elevilor acces la noua tehnologie, implicare personală, posibilitatea de dezvoltare de noi deprinderi pentru viața reală;

Învățământul preuniversitar modern, se bazează pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Pentru a aplica metode interactive în procesul de predare, învățare, evaluare au fost necesare în această perioadă platforme E-learning.

O platformă E-learning oferă suport pentru organizarea unui sistem de învățământ prin intermediul computerului și Internetului. Platformele E-learning open source au ajuns la o configurație care să ofere soluție pentru organizarea cursurilor online (predare, învățare și evaluare). Aceste platforme au fost utilizate în perioada martie - iunie în învățământul preuniversitar, în universități și instituții de prestigiu.

Principiile care trebuie să ghideze orice instituție care oferă elevilor utilizarea platformei e-learning sunt: responsabilitate, calitate, egalitatea în accesul la informații și simplitate în comunicare.

Din perspectiva metodologică, ceea ce reprezintă o noutate de prim-plan este convertirea noilor tehnologii informaționale și de comunicare în noi metodologii, de instruire.

Instruirea asistată de calculator este o formă interactivă de acces la cunoaștere prin îndrumarea profesorului, bazată pe demersurile de informare și prelucrare a informațiilor, spre o învățare în ritm propriu, realizată practic, prin observare, experimentare și descoperire.

În întreaga lume, universitățile, colegiile și școlile trebuie să își pregătească profesorii pentru schimbare. Pe măsură ce cultura societății noastre se schimbă ca răspuns la inovațiile tehnologice, instituțiile și profesorii trebuie să se adapteze.

Pornind de la faptul că nu există un domeniu de activitate, unde să nu se prelucreze și să nu se transmită informații, atât în cadrul domeniului respectiv, cât și spre exteriorul lui, afirmăm că azi informația este foarte prețioasă; ea trebuie stocată, prelucrată și transmisă în condiții care asigură corectitudine și exactitate.

Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online.

Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării

online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale elevilor și pentru a permite fiecărui elev să studieze în ritmul propriu.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci și pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare.

Concluzii

- Învățarea on-line oferă elevului posibilitatea de a învăța în ritmul personal.
- Cu platforma e-learning poți învăța de oriunde ai acces la un computer și Internet.
- Dacă în trecut informația era rară, scumpă și concentrată în locuri izolate: școli, universități, biblioteci, muzee, în etapa actuală, cunoștințele nu mai sunt monopolul profesorului, informația se disociază de profesor și devine un al treilea actor al procesului. Prezența a trei actori – profesor, elev și sursa de informație - bulversează complet schema tradițională obișnuită. Informația circulă mai ușor și într-o manieră mai echilibrată între profesor și elev.

Școala on-line în învățământul primar

**Prof. inv. primar; Ramona ȘTEFAN
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești**

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent. Ca urmare, instituții guvernamentale, școli, ONG-uri și companii private, profesioniști ai educației și din zona tech s-au trezit la o masă rotundă a dezbaterilor (de cele mai multe ori online, la distanță) pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii

semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea on line are, dincolo de avantajele evidente și limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de banda limitată sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice pot enumera lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Consider că dedic mai mult timp în varianta on line decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motivez și să mențin treaz interesul elevilor.

Este însă de remarcat că profesorii sunt de acord că perioada de suspendare a întâlnirilor față-în-față oferă posibilitatea cadrelor didactice și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe ceea ce este esențial, pe elementele cu impact calitativ, pe capacități și competențe, mai degrabă decât pe conținuturi și pe elemente periferice.

Această orientare predilectă pentru platforme mai degrabă simple, gratuite, ușor de utilizat imediat este de înțeles în contextul analizelor de mai sus și în contextul faptului că nu s-a investit suficient în platforme online adecvate nevoilor specifice ale instituțiilor de învățământ. Este necesar ca în perioada

următoare să existe o preocupare constantă, susținută prin politici educaționale, de a achiziționa și/ sau de a dota școlile cu astfel de instrumente, depășindu-se și înglobându-se acțiunile derulate prin intermediul unor proiecte, unele de real succes precum eTwinning sau Rețeaua EDU. Folosirea unor platforme diferite, în funcție de opțiunea fiecărui profesor solicită elevilor pe de o parte, mai mult timp de acomodare cu facilitățile acestora, iar pe de altă parte dispozitive IT mai bune (sau măcar ecrane mai mari decât cele ale unui telefon smart), care să ruleze diferite aplicații alese de profesor sau de instituția școlară.

Dificultățile de natură tehnică – de exemplu, probleme în stabilirii conexiunii online, probleme în activarea camerei, microfonului sau sunetului, dificultăți de încărcare a prezentărilor de către profesor sau a temelor de către elevi etc. – duc la deturnarea atenției elevilor și profesorului de la activităților didactice și reprezintă una dintre provocările acestei perioade, într-o măsură semnificativ mai mare în mediul rural față de mediul urban.

Această experiență de utilizare a unor resurse digitale a constituit, în esență, punctul de start fundamental pentru a face față actualei stări de fapt – fără aceste cunoștințe și capacități dobândite și exersate, probabil că am fi asistat astăzi la o situație mult mai gravă cu privire la implicarea în activități online.

Oferta slabă/ inconsistentă de cursuri de formare dedicate formării de competențe elearning sau blended learning a dus la căutarea unor soluții alternative. Multe cadre didactice au fost puse în situația de a derula activități didactice online fără suport profesionist, căutând soluții ad-hoc.

Consider că această metodă de a preda clasele online la clasele primare este bună doar în ideea de a menține legătura cu elevii și de a încerca o consolidare a materiei predate în această perioadă în care școala este închisă. Nu cred însă că toți elevii vor reuși să primească note online, chiar dacă, recent, prin ordin de ministru, școala online a devenit obligatorie, iar ca atare se pot pune și note. Totuși, din punctul meu de vedere, crearea unei lecții online este mult mai dificilă decât cea care presupune prezența fizică în clasă. În primul rând, profesorul trebuie să fie mult mai structurat în explicații, iar ulterior, în momentul în care apar întrebările din partea copiilor trebuie să fie atent să nu se creeze haos. *Orele online sunt mai grele, necesită mai mult timp până ți le pregătești și trebuie să ai mai multe soluții de rezervă în cazul în care ceva nu merge. Explicațiile nu ajung în aceeași măsură la toți. După ce au loc anumite explicații, intervin toate întrebările lor. Și chiar dacă am stabilit niște mici reguli pentru buna funcționare a claselor online, de pildă, trebuie să apese butonul de ridicat mânuța din aplicație, să nu vorbească toți odată, ei sunt spontani, vorbesc unii peste alții, alții nu îndrăznesc să vorbească deloc, alții nu își deschid nici camerele. Există și această mică problemă... în a fi văzut.* Pe de altă parte, am avut parte și de surprize plăcute. Am descoperit că, unii copii, mai timorați la clasă și care participau mai puțin la ore, sunt mult mai spontani și de motivați în mediul online.

30 de Instrumente on-line utile în educație

Listă de platforme/aplicații utile în procesul instructiv – educativ on-line:

1. **Adservio** - <https://www.adservio.ro/> - acces la totalitatea informațiilor școlare printr-o platformă online;
2. **Animaker** - <https://www.animaker.com/> - platformă pentru realizarea animațiilor;
3. **ASQ** - <https://asq.ro/> - platformă pentru realizarea și susținerea exercițiilor/testelor;
4. **Digital pe EduCRED** - <https://digital.educred.ro/> - portal în sprijinul cadrelor didactice;
5. **Digitaliada** - <https://www.digitaliada.ro/> - program de educație digitală ce încurajează folosirea la clasă a metodelor de lucru interactive și a conținutului digital educativ, pentru a crește performanțele școlare ale elevilor;
6. **Discord** - <https://discord.com/> - locul în care discuți;
7. **EduOnline** - <https://eduonline.roedu.net/> - bibliotecă de conținut educațional digital, pentru învățare;
8. **Etwinning** - <https://www.etwinning.net/ro/pub/index.htm> - platformă de comunicare, colaborare, demarare proiecte și schimb de informații, pe scurt, un spațiu în care să simți că faci parte din cea mai palpitantă comunitate educațională din Europa. eTwinning a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul UE pentru Educație, Formare, Tineret și Sport;
9. **GeoGebra** - <https://www.geogebra.org/?lang=ro> – Aplicații matematice;
10. **Geogra** - <https://www.geogra.ro/wpg/> - jocuri didactice utile în învățarea Geografiei;
11. **Google Classroom** - <https://classroom.google.com/h> - Clasa virtuală;
12. **iTeach** - <https://iteach.ro/> - platformă pentru formarea continuă a cadrelor didactice, reviste on-line, anunțuri, știri din domeniul educațional;
13. **Kahoot** - <https://create.kahoot.it/auth/login> – platformă teste interactive;
14. **Kidibot** - <https://www.kidibot.ro/> - Platforma Educațională Kidibot motivează copiii să citească și să învețe mai mult PRIN JOACĂ;

15. **Microsoft Teams** - <https://www.microsoft.com/ro-ro/microsoft-365/microsoft-teams/group-chat-software> – Platformă pentru conferințe on-line;
16. **Mondly** - <https://www.mondly.com/> – platformă pentru învățarea limbilor străine;
17. **MOOCs** - <https://cursuri-online.ro/moocs-massive-open-online-courses> - platformă pentru cursuri on-line;
18. **Moodle** - <https://moodle.org/> - Platforma **Moodle** oferă profesorilor/tutorilor o gamă largă de instrumente utile în procesul didactic de predare, dar și de evaluare;
19. **MozaWeb** - <https://www.mozaweb.com/ro/> - tablă interactivă, hărți digitale;
20. **MyCoolio** - <https://www.mykoolio.com/> - Platformă educațională on-line probată de MEN ca auxiliar didactic, ce conține lecții interactive și exerciții pentru limba română și matematică pentru clasele I-VIII;
21. **OpenBoard** - <https://openboard.ch/> - Tablă interactivă;
22. **Padlet** - <https://ro.padlet.com/> - Platformă colaborativă pentru profesori și elevi;
23. **Plikers** - <https://get.plickers.com/> - instrument digital de evaluare;
24. **Prezi** - <https://prezi.com/> - Platformă pentru realizarea prezentărilor;
25. **ProProfs** - <https://www.proprofs.com/> - Platformă pentru realizarea testelor interactive on-line;
26. **ThingLink** - <https://www.thinglink.com/> - platformă gratuită pentru transformarea unei imagini digitale într-o imagine interactivă/poster interactiv;
27. **Voki** - <https://www.voki.com/> - instrument on-line pentru realizarea de caractere/avataruri;
28. **Vreau la** - <https://vreaula.ro/> - platformă pentru pregătirea examenelor de admitere la facultate;
29. **Wakelet** - <https://wakelet.com/> - platformă pentru realizarea portofoliilor digitale;
30. **Zoom** - <https://zoom.us/> - aplicație pentru conferință on-line.

CUPRINS

1. Din fața clasei ... în fața monitorului	3
2. Predarea limbii engleze în contextul actual	4
3. Profesorul viitorului, o perspectivă constructivistă	6
4. Colaborarea cu familia în scopul popularizării metodelor de educație pozitivă și îmbunătățirii rezultatelor elevilor	9
5. Învățământul on-line	12
6. Formarea structurilor perceptivă - motrice de culoare la elevii cu cerințe educative speciale	13
7. Învățământul on-line, eficient sau nu?	15
8. Aplicarea teoriei constructivismului în procesul educațional	16
9. Provocări în educație	19
10. Școala on-line în învățământul primar	20
11. 30 de instrumente on-line utile în educație	23

e-Profesor
 n-line

„E-profesor on-line” – Nr. 1 August 2020

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

ISSN 2734-6110 ISSN-L 2734-6110